

Osebnosti.

Se en zlatomašnik v naši škofiji. V našem listu smo že poročali, da ima naša škofija letos tri zlatomašnike. Pri kratkem opisu treh zlatih jubilarov smo pozabili na četrtega, ki je tudi še najstarejši svetni duhovnik škofije. Letošnji četrtri zlatomašnik je g. Ivan Zdravec, vpokojeni župnik, ki živi pri Sv. Bolfenku na Kogu. Rodil se je v Središču 23. X. 1855. Mašniško posvečenje je prejel leta 1886. Dolgo časa je bil župnik pri Sv. Bolfenku na Kogu in pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, kjer je stopil pred leti v pokoj. G. zlatomašnik je še čil in v naš list pridno dopisuje brez očal od Sv. Bolfenka, kjer preživlja v delu in molitvi svoj zasluženi pokoj. Našemu dolgoletnemu sotrudniku k zlatemu jubileju iskrene čestitke z željo, naj mu da Vsemogočni dočakati izrednost biseromašništva!

Biseromašnik umrl. V Žirovnici na Gorenskem je podlegel 22. t. m. kapi g. dr. Ivan Svetina, častni kanonik, biseromašnik in vpokojeni gimnazijski profesor. Rodil se je leta 1851 v Žirovnici. Novo sv. mašo je pel pred 62 leti. Pri primiciji mu je pridigoval g. Tomo Zupan, tedaj profesor v Kranju. Rajnemu je bil pridigar isti g. železomašnik Zupan pri biserni sv. maši pred dvema letoma.

40 letni mašniški jubilej je slavil pri št. Petru v Savinjski dolini tamošnji vsestransko delavni kulturni delavec ter za čast božjo goreči g. župnik dr. Janez Ev. Jančič. Zaslužnemu jubilaru naše iskrene čestitke!

Lep jubilej g. dekana v Laškem. 40letnico mašništva je obhajal g. dr. Franc Kruljc, monsignor in dekan v Laškem. Vzornemu dušnemu pastirju naše iskrene čestitke!

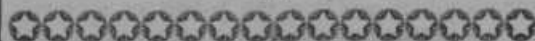
Srebrni mašniški jubilej. Dne 23. julija so obhajali na Svetih gorah nad št. Pe-

Specijalist za notranje bolezni

dr. Milko Bedjanič

je otvoril privatno prakso ter ordinira redno dnevno od 13. do 15., ob nedeljah in praznikih od 9. do 11. ure v Trubarjevi ulici 11. Telefon 29-11. Roentgen. Zdravljenje s kratkimi valovi. 908

trom v znanem Marijinem svetišču 25letni mašniški jubilej gg.: Ignacij Brvar, župnik na Bizeljskem; Januš Golec, urednik »Slovenskega gospodarja«; F. Osterc, vpokojeni profesor; Janez Ogulin, provizor pri Sv. Križu na Belih vodah, ter Jastrobnik Venčeslav, kaplan v Lučah. Po zahvalni službi božji pri svetogorski Materi božji so se podali jubilarji k gostoljubnemu tovarišu g. Ig. Brvarju, bizeljskemu župniku, kjer so vzbujali nekaj ur dobre volje spomine iz lepih bogoslovnih let. 25letnico so počastili tovariši, ki so bili posvečeni že iz tretjega letnika, in med temi g. Miloš Umek, stolni župnik, dekan in monsignor.

Čvrsta pečička korenina. Pred kratkim smo obhajali 80letnico Omerzo Janeza, posestnika in gostilničarja v Pečicah, ki je sedaj že v pokoju v svojem koticu, kakor je to pri nas navada. Kot mlad fant še samec si je s pridnimi rokami ustanovil svoj lastni dom v prijazni vasi Pečice. Nekaj let je še sam gospodaril, ko pa si je že spravil skupaj večje posestvo in otvoril gostilno, še ni imel vsega. Šele v starosti 34 let si je poiskal svojo 14 let mlajšo življenjsko družico. Bila mu je zvesta opora 44 let. V srečnem zakonu je mu rodila 14 otrok. Njunega srečnega zakona ni skalila nobena nevihta. Pred tremi leti mu je iztrgala iz srečnega zakona smrt njegovo ljubljeno Ančko, za katero še danes žaluje. Jubilar je zaveden slovenski naprednjak, ki ni nikoli klonil glave, že 35 let je naročnik »Slovenskega gospodarja«, ki mu je najljubši slovenski tednik. Bil je dolgoletni občinski odbor-

nik, šolski oče ter pri raznih cerkvenih in dobrodelnih društvih. Že osem križev ima za seboj in še danes ne ve, kaj je bolezen, ne ve, kaj je bolnica in ne kaj sodnija! Ne bomo imeli več tako mirnega in vzglednega soseda, ko nas Janez zapusti. Vedno še ga radi vidimo z veselimi in smejočimi se obrazom, s pičo v ustih med nami. Želimo, da ga Bog ohrani še mnoga leta tako svežega in zdravega!

Sprememba pri apelacijskem sodišču v Ljubljani. »Slovenec« od 25. julija poroča: Podpredsednik apelacijskega sodišča v Ljubljani dr. Alojz Gradnik, znani preiskovalni sodnik »šenčurskih dogodkov« in bivši sodnik pri sodišču za zaščito države v Belgradu, je, kakor smo že včeraj poročali, premeščen v Split. Za podpredsednika apelacijskega sodišča v Ljubljani je imenovan dr. Lado Mastnak, dosedanji sodnik tega sodišča.

Nesreče.

Nagla smrt mlade ženice. V Ledineku pri Sv. Ani v Slov. goricah je pomagala pri žetvi pšcnice Rezika Tribl, viničarska hčerka. Stopila je na svoj srp, ki jo je nezadovoljno ranil. Kmalu za tem ji je začela leva noga naglo otekati in boleti. Zastrupitev se je s tako naglico širila, da je Rezika kljub zdravniški pomoči še isti večer umrla.

Drugič pogorel. V Pongercih pri Cirkovcah na Dravskem polju je upepelil ogenj gospodarska poslopja posestnika Francu Belcu. Zgorelo je tudi 8000 kg žita, 10 tisoč kg sena ter celotno gospodarsko orodje. Pogorelec je tem hujše prizadet, ker mu je lani uničil požar domačijo. Gasilcem gre zahvala, da se požarna nesreča ni razmahnila na hišo ter na sosedna poslopja.

V majhnem ribniku utonil. Ivan Horner, krojač in posestnik, se je šel kopat v majhen ribnik v Bistrici pri Limbušu. Zašel je nekoliko pregloboko, kjer ga je zagrabil krč in so ga potegnili mrtvega iz vode.

Nekaj o mirovniških pogajanjih med Italijo in Abesinijo.

Italijanski listi so sedaj objavili poročila, ki obveščajo svet, da so se vršila nekoliko pred porazom Abesinije mirovna pogajanja med sedaj pregnanim abesinskim cesarjem Halle Selassijem in med Italijo.

O teh pogajanjih

širši javnosti ni bilo ničesar znanega. Šele italijanski novinar Farina je objavil prve podatke. Neguš je zapustil Abesinijo v trenutku, ko so se pogajanja razbila. Po mnenju novinarja Farina ni še čisto ugotovljeno, kdo je dal pravzaprav pobudo, da je do teh pogajanj sploh prišlo.

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

Ko je prišel Ravnjak, da ga ukoji in spravi h kraju, se je mojster Smola razkoračil in jel s svojim trobentastim glasom rohnati, da se je čulo daleč okoli: češ, da ni noben smrkovec, ki bi bil kar tako, ampak da je ženin in tik na pragu svetega zakonskega stanu in da ne pusti, da bi ga kak samski mladič kaj poučeval. Kdo da je nevesta, to je njegova reč in je zazdaj nikomur ne pove; molčati zna ko hladni grob. Zares je obmolknil, ko ga je spravil Ravnjak h kraju, in sicer tako temeljito, da čez malo časa ni bilo več kaj čuti kakor zateglo smrčanje.

Zdaj, ko je Cencij svoje pol skrivnosti izdal, tudi Urška svoje pol ni več držala in je vsa srečna razodela tovarišicam, da je nevesta. Kdo da je ženin, tega ni hotela povedati. Ko pa se je to razglasilo, so ljudje koj vedeli, kodi ga je. Že drugi dan je šlo po vsej Bistrici: ženili se bomo.

»Kdo pa?«

»Tička in Smola.«

»Hahahahahahahahaha.«

»Ta dva pa, ta dva! Kakor pisker in pokrivačka.«

»To pa bo nekaj!«

VII.

Štiri tedne je že bila Pavla v bolnišnici. Rana na prsih se je zacelila, na roki pa še ne. Vedno znova se je odprla in se zagnojila. Zdravnik si je bil v skrbi in dekleta ni hotel pustiti domov, čeprav ga je prosila. Ravnjak je prišel vsak teden in dekle je bilo vsakokrat vse iz sebe od veselja; tem bolj se ji je stožilo domov, ko je ostala sama. Ko je nekega lepega, toplega dne v juliju spet prišel, jo je našel na bolniškem vrtu na klopi. Postava ji je bila še bolj vitka, obraz ozek in bleđ, skoraj bel. Goreče črne oči so bile prevelike za nežni obrazek, tako da je bila podobna ljubemu onemoglemu otroku. Ravnjaka je pogled vsega prevzel; nekoliko časa je strmela vanjo, potem je rekel prijazno:

»Ali si že pokonci? To me veseli. Dober dan, Pavla; kako kaj?«

»Bog daj!« je odvrnilo dekle in mu dalo tanko roko; od veselja se ji je tresel glas. »Dobro mi je. Pravzaprav mi ni nič, le domov bi rada. Po domu se mi toži; od tega sem bolna. Ko bom domov smela, bom zdrava.«

»Kaj pravi zdravnik?«

»Ne verjame mi, da mi je bolje. Pravi, da je kost le ranjena in da tiči še kje kaka koščica.«

»Ali te roka zelo boli?«

»Ne, prav nič — malo že, posebno ponoči, ko moram na dom misliti in me morem zaspati.«